

Vänsterpress om EU-valet

Den 26 maj hålls val av ledamöter till Europaparlamentet för mandatperioden 2019-2024.

För första gången förespråkar inget av de svenska riksdagspartierna utträde ur Europeiska unionen (EU).

Jonas Sjöstedt deklarerade redan i höstas att V inte längre skulle driva utträdeskravet, vilket mötte protester, men linjen antogs av partiets EU-valskonferens i februari.

SD:s Jimmie Åkesson följde efter i våras och förklarade att även hans parti övergav utträdeskravet.

Nedan har vi samlat artiklar som handlar om EU och EI-valet. Tyvärr så är det ganska magert med artiklar från *Flamman* (som är formellt fristående, men närstående V) och *Internationalen*, samt *Revolution* som inte skrivit något alls, men vi får hoppas att de tar bladet ur munnen under de kommande veckorna.

De två organisationer som hittills varit mest produktiva när det gäller EU-valet är Kommunistiska Partiet (*Proletären*), som driver en bojkottlinje (i konsekvens med deras uppfattning att Sverige bör lämna EU), samt Sveriges Kommunistiska Parti (*Riktpunkt*), som för första gången aktivt deltar i ett EU-val.

Martin Fahlgren 9/5 2019

Innehåll

Flamman	1
<i>Så vill näringslivet styra i Bryssel</i>	1
Internationalen	2
<i>Rösta vänster i EU-valet</i>	2
Offensiv	2
<i>Ta kamp mot kapitalets EU</i>	2
Proletären	4
<i>Kommunisternas partiordförande: "Bojkotta bluffvalet"</i>	4
<i>Gör din demokratiska plikt – bojkotta EU-valet</i>	6
Riktpunkt	8
<i>"Det är likväl möjligt att göra motstånd mot EU såväl inifrån som utifrån EU"</i>	8
<i>SKP och EU-valet</i>	10
<i>De kommunistiska och arbetarpartierna i Europas uppmaning</i>	15
<i>Kommunisternas valplattform i EU-valet</i>	18

Flamman

Så vill näringslivet styra i Bryssel

Sam Carlshamre

Flamman 8/3 2019

De nya parlamentariker som väljs vid det kommande EU-valet i slutet av maj kommer att få sällskap med sig från Sverige.

1 226 049 kronor. Alltså över 71 miljoner kronor, lägger svenska företag och arbetsgivarorganisationer på att påverka EU-parlamentarikerna. Totalt jobbar 225 lobbyister som representerar det svenska näringslivet med att påverka EU:s beslutsfattare.

Siffrorna kommer från EU:s eget öppenhetsregister. Där syns bara de ackrediteringar, lobbyister och pengar som företag och organisationer frivilligt rapporterar in.

Vänsterpartiets EU-parlamentariker Malin Björk menar att själva maktstrukturen, trots registret, är konstruerad för att gynna lobbyorganisationer.:

- Hela upplägget är riggat för att lobbyism ska bli ett stort problem, säger hon till Flamman.
- Företags- och branschintressen får ett stort inflytande eftersom hela apparaten är så långt bort från medborgarna och det är oerhört mycket hemlighetsmakeri kring beslutsfattandet.

Svenska Kreab en av de absolut ledande lobbyingfirmorna i Bryssel. Kreab, som grundades i Stockholm år 1970 av en grupp aktiva moderater, har sedan bildandet haft nära band till den svenska borgerligheten. 2015 blev företaget förstasidesnyhet när det avslöjades att de aktivt arbetat med Sverigedemokraterna för att få till ett närmande mellan dessa och den svenska högern.

Företaget etablerade sig i Bryssel samtidigt som Sveriges EU-inträde 1995 och har enligt det officiella öppenhetsregistret i dag minst 50 avlönade lobbyister på plats i Bryssel, och en omsättning på plats på över tre miljoner euro. Det innebär att Kreab på egen hand utgör en inte oansenlig del av den svenska lobbykakan.

Bland de som satsar mest på att påverka Bryssel, sett till antalet lobbyister, finns också Spotify, Ericsson, Telia och Svenskt Näringsliv.

Se även: Vänsterpartiets valplattform inför EU-valet 2019: [EU-val 2019](#)

Internationalen

Rösta vänster i EU-valet

Carmen Sandiego

Internationalen 18/4 2019

”EU-valet den 26 maj riskerar medföra en kontinental frammarsch för den europeiska högerextremismen och reaktionen. I land efter land mobiliserar högernationalistiska, rasistiska och antidemokratiska krafter för att flytta fram positionerna och erövra institutionell EU-makt.

Vi tar ställning mot EU – borgarnas och de besuttnas union, med sin spjutspets riktad mot arbetar- och fackföreningsrörelser och deras allierade. Vi är för ett socialt och ekologiskt rött Europa. Men så länge EU finns uppmanar vi till en röst på Vänsterpartiet som det mest progressiva alternativet i EU-valet.”

Det uttalade Socialistiska Partiets kongress och avvisade den borgerligt liberala föreställningen om EU-valet som ett val mellan ”Orban” och ”Macron”.

”Båda dessa alternativ har spetsen riktad mot jämlik välfärd, solidarisk flyktingpolitik plus fackliga och demokratiska rättigheter”, menade kongressen.

”Vad som behövs”, fortsatte uttalandet, ”är växande folkliga jämlikhetskrafter som sätter klimat och välfärd främst mot kapitalistisk profitjakt och ojämlikhet. Därför stödjer vi socialister försöken att stärka de europeiska vänsteralternativ som söker stå emot högeroffensiven och öppna vägar för solidaritet och klimaträttvisa. Hellre än att fastna i en steril fråga om att lämna eller utveckla EU, företräder vi en internationalistisk strävan att förena den europeiska arbetarklassen över gränserna för att på alla sätt och med alla solidariska medel, såväl utanför som innanför, underifrån och från sidan, stötta kampen för klimaträttvisa, jämlik välfärd och demokratiska fri- och rättigheter.”

Offensiv

Ta kamp mot kapitalets EU

Jonas Brännberg

Offensiv 8/5 2019

Den 26 maj är det val till EU:s Europaparlament. Med tanke på att EU-parlamentet är en institution med allt mindre makt i ett krisande EU med allt lägre legitimitet är det inte konstigt att den politiska temperaturen har svårt att stiga bara några veckor innan valdagen.

Även om opinionsmätningarna spretar mycket tyder det mesta på att valresultatet blir en avspeglning av den allmänna politiska trenden i Sverige – som bland annat innebär en rejäl uppgång för Vänsterpartiet.

EU-parlamentets ledamöter har ingen rätt att lägga egna förslag, medan storföretagens lobbyister har stort inflytande på de förslag som kommer från den icke valda EU-kommissionen. Samtidigt har allt mer makt koncentrerats till framför allt ministerrådet – bestående av ministrarna från medlemsländerna inom respektive område. Det här är en återspeglning av krisen och splittringen inom EU.

Den ekonomiska krisen 2008-09 var ett trendbrott i utvecklingen och det är allt tydligare hur regeringarna i respektive land allt mer försvarar sin egen ekonomiska elits intressen gentemot andra europeiska kapitalisters intressen. Det har inneburit att EU blivit allt mer paralyserat när

regeringarna försöker detaljstyra EU genom ministerrådet, samtidigt som europaparlamentet har skjutits åt sidan.

Redan i förra EU-valet gjorde högerextrema och ”EU-kritiska” partier framgångar och i år väntas ännu större framsteg. I 18 medlemsländer finns det högerextrema partier som ligger på över 10 procent i opinionen. Om opinionssiffrorna står sig innebär det att den socialdemokratiska och konservativa gruppen EPP inte längre kommer att kunna skapa en majoritet tillsammans.

EU är ett instrument för storkapitalet. Socialister måste visa att det är det grundläggande klassintresset hos de allra rikaste som styr EU:s politik – oavsett vem som sitter i EU-parlamentet (Foto: Ronny K / Pixabay).

De svenska partiernas strategier i EU-valet är olika. SD vill inte alls prata EU, utan hoppas att trenden från riksdagsvalet slår igenom. Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Liberalerna och Centerpartiet försöker alla med någon form av ”antikampanj” – rösta på oss för att vi är emot extremhöger och inskränkningar i demokratiska rättigheter.

För S avslöjas hyckleriet redan av partiets huvudkandidat, Heléne Fritzon – en symbol för Sveriges stängda gränser och den brutala flyktingpolitiken. Januariavtalet, som S, MP, C och L har undertecknat, öppnar dessutom än mer för extremhögern med accelererad högerpolitik i form av sänkta skatter för rika, fortsatt välfärdskris och attacker på strejkrätt, arbetsrätt och hyresrätt.

Som en återspeglning av opinionen är klimatet en viktig fråga för många partier. Dock är det ingen som har en verkligt skarp kritik av EU:s katastrofala klimatpolitik med de marknadsanpassade ”utsläppsrätterna” – som har inneburit 14 förlorade år då den tunga industrins utsläpp minskat alldeles för sakta. Inte ens Vänsterpartiet kräver att systemet skrotas och ersätts av verkliga begränsningar av utsläppen – utan vill istället att köp- och sälj-systemet ”reformas”.

Vänsterpartiet är annars ett av de partier som väntas gå fram mest; i den senaste undersökningen får de 11,1 procent, en uppgång med 4,8 procent sedan senaste EU-valet. En viktig brasklapp är dock att var fjärde väljare fortfarande är osäker. Feministiskt Initiativ, som i EU-

valet 2014 blev invalda som en del av en antirasistisk rörelse och reaktion på SD:s framgångar, blir av allt att döma inte invalda denna gång.

Efter att både Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna har dumpat kravet på att Sverige ska lämna EU är det egentligen ingen som fångar upp missnöjet med EU. I Sverige har 48 procent ganska litet eller mycket litet förtroende för EU, enligt Novus.

I resten av Europa är skepsisen ännu större. När EU-kommissionen i höstas frågade EU-medborgarna vilken de viktigaste politiska frågorna var gavs en viktig förklaring till missnöjet: arbetslöshet, stigande levnadsomkostnader och sjukvården var tre av de fyra viktigaste frågorna – frågor som varken EU eller styrande partier vill prata om eftersom de själva är orsakerna till problemen.

Sverigedemokraternas omställning om EU-utträde handlar om att göra partiet mer ”regeringsdugligt” för kamraterna i M och KD samt inför den svenska storfinansen. I Vänsterpartiet finns en omfattande kritik mot att V har ”vikit ned sig” vad gäller EU-motståndet av rädsla för att stämplas som ”bakåtsträvande nationalist”. Till exempel kräver Ung Vänster fortfarande ett utträde ur EU.

Rättvisepartiet Socialisterna (RS) har visat att ett socialistiskt EU-motstånd inte är nationalistiskt, utan tvärtom internationalistiskt och antirasistiskt. Socialister måste visa, vilket Vänsterpartiet inte har gjort hittills, att det är det grundläggande klassintresset hos de allra rikaste som styr EU:s politik – oavsett vem som sitter i EU-parlamentet.

För att bekämpa deras högerpolitik, militarism och splittring måste vi kämpa och organisera oss tillsammans med arbetare, unga, pensionärer och så vidare i hela Europa mot kapitalets EU och hela den kapitalistiska ordning där stora företags och kapitalisters intressen går före behoven hos människor och miljö.

Socialister kämpar för att skrota kapitalets EU och ersätta det med ett socialistiskt Europa, där stora företag och banker ägs gemensamt och styrs i hela det arbetande folkets intresse.

Proletären

Kommunisternas partiordförande: ”Bojkotta bluffvalet”

Robert Mathiasson

Proletären 2/4 2019

”Om man tror att man kan förändra EU inifrån har man förlorat kontakten med verkligheten”, säger Kommunistiska Partiets ordförande Robert Mathiasson som uppmanar till bojkott av EU-valet.

Den första april gick Kommunisterna ut med att partiet ställer upp i valet till EU-parlamentet och satsar speciellt på ”sistagångsväljarna”.

Förvisso ett aprilskämt, men med allvar i botten, säger Kommunistiska Partiets ordförande Robert Mathiasson.

– EU-Sverige trampar på de människor som har byggt upp det här landet. Vi har fått ett land där den politiska och ekonomiska eliten drar iväg medan de som har jobbat och byggt upp lämnas åt sitt öde. Det är det vi tvistar till med sistagångsväljarna.

Att faktiskt presentera en lista i valet hade inte heller varit otänkbart.

– Vi har pratat med olika EU-motståndare för att se om vi skulle kunna agera gemensamt och ställa upp en bred lista för att möjliggöra för människor att få rösta mot hela EU-projektet. Men så blev det inte den här gången.

I det läget uppmanar Kommunistiska Partiet till en bojkott av valet.

– Ja, det finns bara två alternativ. Antingen att försöka göra det till en folkomröstning om att lämna EU, eller att bojkotta bluffvalet. För om man tror att man på något sätt kan förändra EU inifrån, då har man förlorat kontakten med verkligheten.

Såväl Vänsterpartiet som Sverigedemokraterna har backat från sitt tidigare EU-motstånd.

– Det är riktigt allvarligt med den fulla uppslutning som nu sker bakom det havererade EU-projektet. Då är det viktigt att visa att inte alla partier är lika ryggradslösa som V och SD, som överger vad de har sagt tidigare.

När EU:s hela syfte är att angripa demokratin, och flytta makten från folket ner till Bryssel, är det en demokratisk plikt att inte spela med i det spelet.

Robert Mathiasson ställer inte upp på snacket om att det skulle vara en demokratisk plikt att gå och rösta den 26 maj.

– Tvärtom. När EU:s hela syfte är att angripa demokratin, och flytta makten från folket ner till Bryssel, är det en demokratisk plikt att inte spela med i det spelet. Och en aktiv bojkott är det bästa sättet att visa att man inte gör det.

– Varje röst höjer valdeltagandet. Och eftersom det inte finns några partier att rösta på som står för ett utträde, kommer EU-eliten att använda valdeltagandet till att säga att EU-projektet visst har folklig legitimitet. Det är det enda man bidrar till om man går och röstar.

Robert Mathiasson korrigerar sig.

– Eller egentligen inte. Man bidrar också till att skapa ytterligare ett antal svenska miljonärer, som kommer att åka ner till Bryssel och ha det gott och sedan hör vi inte av dem igen.

Valet till Europaparlamentet är två månader bort. Innan dess är det första maj, då Robert Mathiasson hoppas på bra uppslutning i Kommunisternas arrangemang runt om i landet. Alternativen diskvalificerar sig själva, menar han.

– Var ska du annars gå? Med Socialdemokraterna? Där man i praktiken demonstrerar för inskränkt strejkrätt, höjd pensionsålder, avskaffad värnskatt och EU.

– Eller med Vänsterpartiet? Där man i praktiken demonstrerar för att släppa fram en extrem nyliberal regering i Sverige, för stöd åt en statskupp i Venezuela och för EU. Ingen arbetare med rättvisekänsla, facklig ryggrad eller solidarisk tanke kan gå med i något av de tågen.

SD: Nej till EU – ja till EU:s inre marknad

Robert Mathiasson riktar en uppmaning till såväl partiavdelningar som sympatisörer.

– När bankkapitalet står med byxorna nere, och S och V släpper fram högerpolitik som är råare än den Reinfeldt vågade föra, finns det ett jätteläge att gå ut och profilera våra första maj-arrangemang som det enda alternativet mot allt det här.

– Där kommer Röd Front in, som är mot bankmaffian, mot pampstyret och mot likriktningen i politiken. Överklasspolitiken och EU-makten måste bekämpas, genom att människor höjer rösten och tar kamp. Då är det viktigt att avdelningarna går ut brett och verkligen uppmanar människor att komma med.

Robert Mathiasson vill samla den ilska som redan finns, och ge ett alternativ för alla som är trötta på vad han kallar för näst sämst-resonemanget.

– Det måste bli slut på att välja det näst värsta hela tiden. ”Eftersom Januariöverenskommelsen är näst sämst måste vi acceptera den. Eftersom den här inskränkningen av strejkrätten är näst sämst måste vi acceptera den. Eftersom det vore kass att SD fick många röster i EU-valet är det näst sämsta att ändå rösta, trots att vi vet att EU egentligen är antidemokratiskt.”

Han vänder sig också direkt till alla *Proletären*-läsare som inte är medlemmar i partiet.

– Det är häftiga tider vi lever i och vi har inga mäktiga uppbackare, hela vår grundtanke är att man måste lita till egna krafter. Där behöver vi Proletärens läsare och följare att komma med. Alla kan göra någonting, alla kan gå ut i sina bekantskapskretsar, på jobbet och i bostadsområdet och dra med sig folk till våra första maj-arrangemang.

– Beställ hem material till kampen för strejkrätten och för att bojkotta EU-valet. Och kontakta gärna partientralen. Vet du inte själv riktigt hur du kan hjälpa till så ring oss så pratar vi om det. ”Hej, jag bor i Jokkmokk, vad kan jag göra?”, så tar vi det därifrån.

Gör din demokratiska plikt – bojkotta EU-valet

Proletären 2/4 2019

Om EU ansökte om medlemskap i sin egen union skulle ansökan avslås på grund av bristande demokrati enligt EU:s egna regler. En röst i valet den 26 maj är att ge sitt stöd till ett i alla delar odemokratiskt stormaktsbygge.

Om mindre än två månader hålls det val till EU-parlamentet. Svenska folket ska utse 21 av 705 platser att sitta i ett på många sätt maktlöst parlament i händerna på en tiotusenhövdad skara byråkrater och lika många lobbyister. Ett parlament vars syfte är att ge ett demokratiskt sken över ett i alla delar odemokratiskt stormaktsbygge.

Om EU ansökte om medlemskap i sin egen union skulle ansökan avslås på grund av bristande demokrati enligt EU:s egna regler. EU bygger nämligen på en stor lögn. Trots allt prat om demokrati är unionens syfte motsatsen till demokrati.

Det räcker att titta på hur EU-makten förhåller sig till de demokratiska val där folket verkligen har något att säga till om, det vill säga folkomröstningar.

2005 röstade en majoritet av fransmännen och nederländarna nej till förslaget om en europeisk konstitution. Därmed borde förslaget ha fallit enligt EU:s egna spelregler. Men EU-

eliten drog sig tillbaka för överläggningar och två år senare kom de tillbaka med en ny konstitution, fast den kallades istället för ett fördrag. I Frankrike och Holland hade eliten lärt sig sin läxa och klubbade förslaget i parlamenten istället för att än en gång låta det bångstyriga folket få vara med och bestämma.

Detsamma gjordes i samtliga EU-länder förutom Irland, vars konstitution krävde att förslaget skulle underställas en folkomröstning. I denna enda folkomröstning som hölls om Lissabonfördraget röstade folket nej. Därmed skulle även detta förslag ha fallit, enligt EU:s egna regler. Men inte denna gång heller. Förslaget sminkades om något och irländarna fick folkomrösta på nytt. Denna gång röstade folket som eliten ville. Därmed ansågs valresultatet skrivet i sten.

Därefter hölls inga folkomröstningar om EU-frågor i medlemsländerna förrän britternas omröstning 2016 om Storbritanniens EU-medlemskaps vara eller icke-vara. Omröstningen hölls efter en omfattande debatt i hela det brittiska samhället. 17,4 miljoner britter röstade för att lämna EU. Det är det högsta antalet människor som någonsin röstat för någonting i Storbritanniens historia. Valdeltagandet var högre än vanligt, tre miljoner fler än i de föregående allmänna valen. Av Englands nio regioner var det bara Londonregionen som röstade för att stanna i EU.

Egentligen borde makthavarna i London, Bryssel och övriga EU-huvudstäder – som gärna talar om demokrati – i lugn och ro ha slagit sig ner vid ett förhandlingsbord, tacka för den tid som varit och konstatera att när folket nu har sagt sitt är det bara att genomföra skilsmässan så smidigt som möjligt. Det tog bara drygt två månader efter att Sverige röstat om EU-medlemskapet 1994 innan vi var inne i unionen.

I skuggan av Bryssel blir alla katter grå. Oavsett sammansättning i riksdag och regeringen är politiken densamma.

Men så fungerar inte EU-styret. I snart tre år har EU-makten dragit Brexitprocessen i långbänk. Allt för att straffa det olydiga folket som röstade för utträde och skrämman andra länders befolkningar från att våga tänka i liknande banor.

Det är inte nödvändigt att förstå hur EU-apparaten fungerar – det förstår knappt EU-experterna själva – för att inse att EU är motsatsen till folkstyret. I samtliga EU-val hittills har därför en stor majoritet av arbetare och folket utanför EU-positiva storstadskärnor vägrat spela med i det skendemokratiska spelet.

I EU-valet i Sverige 2014 deltog 51 procent av de röstberättigade. Samma år, på hösten 2014, deltog 86 procent i riksdagsvalet. Det innebär en skillnad på nästan 35 procentenheter mellan EU-valet i maj och riksdagsvalet i september.

Människor vägrar helt enkelt att agera röstboskap i ett val vars syfte är att legitimera ett EU-medlemskap vars mål är att göra folket maktlösa.

Enligt regeringens prognos kommer den svenska EU-avgiften år 2021 uppgå till 54 miljarder kronor. Det är mer än en fördubbling sedan år 2017. Det är hög tid att fråga sig vad fan vi får för pengarna.

Svaret är att vi får en lagstadgad högerpolitik och därmed en likriktning av den inhemska politiken. I skuggan av Bryssel blir alla katter grå. Oavsett sammansättning i riksdag och regeringen är politiken densamma. Vi får växande korruption, expertvälde, byråkrati och en lobbyism som garanterar näringslivets makt. Vi får avindustrialisering och förslumning, lönedumpning och död på arbetsplatserna. Och förslumning och gangsterkrig som fortsätter att skörda liv så länge inflödet av knark och vapen tillåts pågå eftersom EU-medlemskapet har raserat det svenska gränsskyddet.

Denna politik är inskriven i EU:s grundlagar. Den kan inte ändras oavsett hur svenska folket röstar i EU-valet den 26 maj. Det enda en röst leder till är ökat valdeltagande, vilket EU-eliten använder som bevis för att det finns folklig legitimitet bakom Brysselmakten.

Den som är mot den EU-styrda högerpolitiken bör aktivt avstå från att rösta den 26 maj. Det är att göra sin demokratiska plikt och att stå upp för EU-motståndet.

Se även [Proletärens EU-skola](#) (i 7 delar) av Marcus Jönsson.

Riktpunkt

”Det är likväld möjligt att göra motstånd mot EU såväl inifrån som utifrån EU”

Jaime Padilla

Riktpunkt 6/5 2019

Tidningen Liberación, som är en tidning för spansktalande i Sverige, har gjort en intervju med nummer 12 på SKPs EU-valsedel, Miguel Gabard. Artikeln har nu översatts och återges av Riktpunkt.

”Det är likväld möjligt att göra motstånd mot EU såväl inifrån som utifrån EU”

Så säger Miguel Gabard om EU-valet 2019, en av SKPs kandidater till Europaparlamentet, som för första gången i Sveriges historia finns som ett kommunistiskt alternativ i ett EU-val.

De senaste elva åren har EU haft fler motgångar att fira än framgångar. Den europeiska integrationen, som tidigare stärkts genom bland annat Maastricht-avtalet och införandet av Euron som en gemensam valuta, skakades om av den ekonomiska krisen 2008 i takt med att dess effekter spred sig över kontinenten.

Bland många människor finns en djup oro över att växande högerextrema krafter skulle kunna vinna en femtedel eller till och med fler av alla röster i valet i maj.

”Sveriges Kommunistiska Parti står som det enda tydliga alternativet mot EU på en politisk karta som i allt större utsträckning domineras av partier som ställer sig till förmån för en sådan koloss”, säger Miguel Gabard, en av kandidaterna från Sveriges Kommunistiska Partis lista.

Gabard kommer från Uruguay och är en vän till Liberación sedan dess start. Han bor för närvarande i Lund och arbetar som lärare i svenska som andraspråk på Komvux i Malmö.

Som person behöver han ingen introduktion – han följer den gamla skolan av revolutionär militans.

Vill du förklara orsakerna bakom det senaste ställningstagandet?

Sveriges Kommunistiska Parti beslöt sig för första gången i Sveriges historia för att vara det kommunistiska alternativet i valet till Europaparlamentet för att på så sätt förstärka fronten mot EU.

Tidigare så har vi inte haft de nödvändiga medlen för att ställa upp men idag så kan vi det eftersom partiet är starkare. Det är andra gången vi ställer upp i ett val inom loppet av 10 månader. Enligt oss vore det kontraproduktivt att inte använda all potential som finns för att organisera folket mot EU. Vi anser dessutom att det är nödvändigt att tydligt visa det arbetande folket att alternativet till EU måste vara anti-kapitalistiskt; att EU är ett projekt som är till för att organisera kapitalisternas angrepp, både mot deras egna folk och också mot deras konkurrenter i hela världen.

Därför uppmanar vi alla som inte accepterar högerens demagogi och vänsterns kompromisser att ta det nödvändiga steget för att organisera och stärka motståndet mot EU på klasskampens grund. På alla positioner behövs det kommunister som kan ge motståndet en röst. Vi tror inte på att EU kan ”förbättras”. Lika mycket som alltid anser vi att Sverige bör lämna EU. Vi fortsätter att hävda att det enda som kan garantera folkets bästa är socialismen.

Hur kan man förstå SKPs vändning när partiet lanserade en nationell kampanj för att Sverige skulle lämna EU?

Som jag tidigare nämnde råder det inget tvivel om att vi är motståndare till EU. Det är vi idag och det har vår riktning alltid varit. Vi är inte parlamentarister och det existerar inga motsättningar mellan våra ställningstaganden och det du nämner. Det är möjligt att göra motstånd såväl inifrån som utifrån EU men vi tror inte att vi kommer att få tillräckligt starkt stöd för att ta det steget, men som jag nämnde tidigare är det möjligt för oss att påverka genom en valkampanj. Vårt deltagande i valet stärker oss och visar att det är nödvändigt att organisera sig. Tanken är att stärka och berika motståndet mot EU på ett ideologiskt plan, men också att stärka partiet.

För fyra år sen, 2014, uppmanade ni till en bojkott av valen...men nu vill ni komma in i EU-parlamentet...

Vi är inte parlamentarister, som jag redan har nämnt, och vårt huvudmål är inte att komma in i parlamentet, men däremot tror vi på att använda alla plattformar och möjligheter som står till vårt förfogande. I det här fallet så tror vi på möjligheten att utnyttja valet för att stärka partiets krafter och de organisatoriska formerna för det arbetande folkets försvar med syfte att kämpa mot kapitalismen. Vi tror på att vi kan stärka de kommunistiska krafterna genom att utnyttja forum som det här.

Vad har ni för principer och strategier för att komma in i parlamentet?

Tanken med att ställa upp i valet, som jag tidigare nämnde, är att visa att ett annat Europa är möjligt och därmed också att en annan värld är möjlig, en mer integrerad och sammanknuten värld på basis av samarbete och ett utbyte mellan folk. Det handlar om att rikta sig till folket med en tydlig paroll med spetsen mot EU med förhoppningen att kunna organisera fler och fler krafter, som är kritiska mot det som sker idag. Försvaret av folkens rättigheter i kampen mot storkapitalets dominans är vår grundläggande strategi och med den strategin är vi säkra på att vi och krafterna som arbetar mot EU kommer fortsätta växa.

Samarbetar ni med några andra partier i valet?

Vi menar att det finns en indirekt relation mellan beslutet att delta i valet och samarbetet med andra kommunistiska partier, såsom Turkiets Kommunistiska Parti, Irans Tudehparti och partierna inom det Europeiska Kommunistiska Initiativet. Deltagandet i olika sammanslutningar på en europeisk nivå med dessa progressiva och revolutionära krafter har gett oss möjligheten att göra en historisk analys av partiet och dess beslut, som visat oss att deltagandet i valet är viktigt, på samma sätt som det nationella valet i Sverige i september var viktigt.

Hur ser valplattformen ut på nationell nivå?

Vi är inte ett stort parti men vi har sett att vårt deltagande i det nationella valet 2018 tillät oss växa även om det innebar en stor kraftansträngning för partiets medlemmar och sympatisörer. Vi tror att vi kan fortsätta växa och därför försöker vi använda alla forum som är inom räckhåll för oss, så att vi kan presentera vår grundläggande idé. Det som vi vill är ett Europa för alla och inte för de stora multinationella företagen, storkapitalet och finansinstitutionerna.

Att det är storkapitalets Europa reflekteras i att det finns 43 miljoner i otrygga anställningar och 110 miljoner som lever under fattigdomsgränsen. Strejkrätten begränsas genom restriktiv lagstiftning. De försöker höja pensionsåldern och pensionerna fortsätter att sänkas. De sociala skyddsnäten fortsätter att privatiseras samtidigt som det offentliga blir allt skörare. På grund av allt det här och att för det vi ser här i Sverige menar vi att vi är det största och tydligaste motståndet mot EU.

Vi tror att det är nödvändigt att synas i debatten och visa att det finns ett alternativ som idag ignoreras helt, det vill säga socialismen och förändringen av produktionssättet. Vi förespråkar också alla folks rätt till självbestämmande och principen att ingen ska lägga sig i andra folks angelägenheter, det vill säga, folket ska själva ha rätt att bestämma över sina öden. Det bör inte existera idéer som uppmuntrar till sanktioner eller att man lägger sig i andra länders angelägenheter på något sätt. Det här sker idag inom ramen för storkapitalets intressen som Sverige också utgör en del av. Fördömandet av det som sker är en del av vår strategi, såväl nationellt och europeiskt, som internationellt.

[De följande texterna är hämtade från webbsidan euval.skp.se]

SKP och EU-valet

Det österrikiska kommunistpartiet PdA har bett SKP skriva en artikel gällande EU-valet, vår syn på unionen och varför vi för första gången väljer att ställa upp. Artikeln är avsedd för deras teoretiska tidskrift *Einheit & Widerspruch* (Enhet & Motsättning) och ska därför tackla frågan utifrån ett ideologiskt perspektiv. Denna återger vi nu här, för att ge ett fördjupande ideologiskt perspektiv på frågan.

För första gången ställer de svenska kommunisterna upp i EU-valet. Från 1994, då Sverige gick med i unionen har kommunisterna fört en annan linje, delvis på grund av svaghet – det har inte funnits tillräckligt mycket kraft för en kampanj – och delvis på ideologisk grund. Nu ställer vi dock upp. Det betyder att vi är starkare än tidigare och att vi också har utvecklat en starkare analys av EU och EU-valet. I den här artikeln presenteras Sveriges Kommunistiska Partis analys av både EU som till deltagandet i EU-valet.

För kommunister är deltagandet i borgerliga val inte först och främst en fråga om demokrati, utan en fråga om pragmatism. Så är det, eftersom borgerliga och kapitalistiska parlament bara är en illusion av demokratin. Makten som man kan hitta i staterna och parlamenten är kapitalisternas makt, organiserad för att göra utsugningen av arbetarklassen så effektiv som möjligt. Här går ingen demokrati att finna och därför kan det inte vara en fråga om demokrati

att ställa upp i valen. Pragmatismen yttrar sig i att vi får möjlighet att bedriva en valkampanj, vilket är oerhört viktigt i valtider, eftersom människorna intresserar sig mer för politik. Det ger oss också möjligheten att rikta in hela partiet på ett gemensamt mål. Det för till att partiet konsolideras och sammanförs.

Efter valet kan vi också väldigt noggrant studera och mäta vårt stöd. Vi kan se i vilka områden och stadsdelar vi har vårt starkaste stöd och på så vis göra vår framtida propaganda ännu effektivare. Deltagandet i valen ger oss också information och omedelbar feedback på vårt politiska arbete.

Om vi blir valda öppnar sig ytterligare möjligheter för vårt politiska arbete. Vi vet att vi varken vill organisera eller administrera kapitalismen. Det arbetet överlåter vi till opportunisterna och reformisterna. Vad som blir kvar för oss då, är utnyttjandet av parlamentariska församlingar för revolutionära mål.

Konkret betyder det att vi arbetar inom parlamenten för att stärka vårt parti och att ställa arbetarrörelsen på en revolutionär grund. De valda kommunisterna måste arbeta i parlamenten så att de försvagar och bryter folkets förtroende för staten och för det kapitalistiska systemet. De valda kommunisterna måste arbeta så att de försvårar administreringen av kapitalismen, eftersom en effektiv kapitalistisk administration också är en effektiv utsugning av arbetarna.

Kommunisterna i parlamenten måste vara väldigt försiktiga, så att de inte bygger några illusioner om välfärdsstatens möjligheter eller utrymmet för reformer inom det kapitalistiska systemet. Det betyder att:

- Avslöja motsättningarna mellan den moderna människans behov och den politiska administrationen.
- Avslöja och bekämpa alla illusioner kring parlamentarismen och kapitalismen.
- Att återuppbygga den kommunistiska och revolutionära arbetarrörelsen, i total opposition gentemot kapitalismen.
- Avslöja och bekämpa alla partier, från höger till vänster, som skyddar kapitalismen.

Det här förhållningssättet styr vår parlamentariska aktivitet i alla situationer. Vi gör ingen skillnad mellan de olika parlamentariska nivåerna inom kapitalismen, eftersom alla nivåer i vilket fall är verktyg för utsugningen av arbetarklassen och kapitalets expansion i alla länder.

Deltagandet i EU-valet

I en svensk kontext är deltagandet i EU-valet mer komplicerat än deltagandet i valen till de kommunala, regionala och nationella församlingarna. Det beror på att finns här en tradition av bojkott av EU-valen. Utifrån ett revolutionärt perspektiv är det ett problem, eftersom det inte är ett konsekventförhållningssätt.

Vi ska här diskutera tre vanligaste argumenten mot ett deltagande i valet för att visa varför de inte står på en revolutionär grund.

Argument 1: Europaparlamentet har inga befogenheter och ingen makt

Ja. Parlamentet saknar vissa befogenheter som våra nationella parlament har. Parlamentet kan exempelvis inte lägga fram egna förslag, utan bara reagera på förslag från Europakommissionen och rösta ned dem. Makten i EU-parlamentet är alltså begränsad – men vad spelar det egentligen för roll?

Man måste komma ihåg att när det handlar om makten i de kapitalistiska parlamenten, *vill vi ändå inte ha den!* Vi kan inte utöva arbetarklassens makt i de kapitalistiska parlamenten. De är konstruerade, för att genomföra kapitalisternas makt. Om vi finner oss själva i en position,

där vi strävar efter makten i de kapitalistiska parlamenten har vi redan förlorat, eftersom vi då blivit ett parlamentariskt parti, som räknar procent och mandat.

Vi är kommunister. Vår plikt är att göra revolution. För att kunna göra revolution måste vi bygga arbetarklassens makt *självständigt från och i opposition till* den kapitalistiska makten. Om vi kan utnyttja de kapitalistiska parlamenten för det här målet, så gör vi det. Därför är makten som finns i de nuvarande parlamenten inte den viktigaste frågan.

Argument 2: Om vi deltar i valet legitimerar vi också EU

Ett annat argument som man ofta hör är att ett deltagande legitimerar EU som institution och bygger illusioner om vad EU är och gör. När man deltar i valet skulle man alltså också acceptera EU.

Samma logik används inte på de nationella parlamenten. Trots det faktum att de nationella parlamenten administrerar kapitalismen, precis som EU-parlamenten (även om EU-parlamentet har andra befogenheter, vilket här inte spelar någon roll) ifrågasätter man inte vårt deltagande i riksdagsvalet. Vad betyder det?

Det kan inte betyda något annat än att man bedömer de olika parlamenten på olika sätt. De nationella parlamenten får på så vis en annan roll – kvalitativt sett – än de internationella parlamenten. Genom en bojkott av EU-valet målar man alltså upp en bild av de nationella parlamenten som bättre, man säger att *de inte är lika imperialistiska och odemokratiska* som EU-parlamentet.

Genom bojkotten av EU-valet men inte de nationella valet legitimerar man alltså det nationella parlamentet. En bojkott i dagens politiska situation avväpnar partiet och rörelsen.

Argument 3: Högerpolitiken är inskriven i EU:s grundlag

I motsats till vad? Kapitalistisk vänsterpolitik? Vi är inte intresserade av att bedriva varken kapitalistisk höger- eller vänsterpolitik.

Hela tiden vill man tvinga in oss i en falsk motsättning mellan kapitalistisk högerpolitik och kapitalistisk vänsterpolitik. Det accepterar vi inte och att bygga en verksamhet runt den motsättningen intresserar oss inte. Vi ser tydligt att om vi godtar ett sådant sätt att se på politiken, så fastnar vi för alltid inom de ramar som kapitalismen sätter upp för oss och vi blir till verktyg i kampen mellan de kapitalistiska fraktionerna.

I stället för att tvingas in i deras alternativ presenterar vi vårt eget: socialismen. Det innebär att vi ställer kapitalismen som system mot socialismen som system, inte att vi fokuserar på enskilda uttryck för kapitalismen och försöker bekämpa dem. Vi är tydliga med att för varje dag som går växer skillnaden mellan vad vi har idag och vad vi skulle kunna ha under socialismen.

Därför är det inte viktigt att högerpolitiken är inskriven i EU:s grundlag. Skulle för övrigt en annan grundlag ha förändrat EU:s karaktär som en imperialistisk union?

Vi deltar alltså i EU-valet eftersom vi är ett konsekvent revolutionärt parti och därför för vi också en politik som inte bygger några illusioner kring kapitalismen, oavsett om det gäller den nationella eller internationella nivån.

Hur ser vi på EU?

Sen den Kol- och stålunionen grundades har målet för den europeiska integrationen varit stärkandet av de europeiska monopolens makt. Det har inneburit en aggressiv anti-kommunism och en offensiv hållning gentemot realsocialismen och i olika utvecklingsetapper

har samarbetet mellan Europas kapitalgrupper förstärkts och fördjupats och varje gång har det lett till försämringar för Europas folk.

Man tog ett stort steg när man inledde expansionen österut, efter kontrarevolutionen i Östeuropa. Västeuropas monopol såg möjligheten att lägga under sig en halv kontinent för att på så sätt stegra sin egen profit. Östeuropas länder blev uppdelade mellan de stora västmakterna – även Sverige har fått en del av kakan.

Framför allt tyska, franska och italienska banker, industrier, livsmedelskedjor och medier har expanderat väldigt snabbt och aggressivt. Även svenska banker och svensk industri har expanderat, framför allt i Baltikum. Det har lett till – och leder fortfarande till – enorma vinster för monopolen och enorma förluster för folken.

En av de viktigaste funktionerna som EU har är att förenkla för monopolen att vinna nya marknader och fördelar gentemot konkurrenter. Unionen underlättar kapitalexporten, öppnar nya marknader och deltar i nyuppdelningen av världen. Det gör EU till ett imperialistiskt centrum och i takt med att den internationella konkurrensen intensifieras tas också nya steg i riktning mot ytterligare integrering.

Utöver ledningen av de europeiska monopolens kamp mot andra imperialistiska centra leder unionen kampen mot arbetarna och folken inom EU.

Med minimilöner på ungefär €400 i de östeuropeiska länderna och en prnivå som snarare motsvarar ett västeuropeiskt land blir folken i Östeuropa fattigare. Situationen tvingar miljoner människor att lämna sina länder och att söka sin inkomst i ett annat land. Följden är att de lämnar sin familj, sin kultur, sitt språk och sitt hem för att bli cyniskt exploaterade för att säkra monopolens ökande vinster.

Medan de tio största EU-företagens vinster motsvarar årsinkomsten för mer än 40 miljoner arbetare saknar mer än 16 miljoner människor i EU arbete. Trots att den så kallade ”Europeiska pelaren för sociala rättigheter” slår fast att kvinnor och män ska ha samma lön för samma arbete tjänar kvinnor 16 procent mindre än män och även om samma pelare också säger att ”anställningsförhållanden som leder till prekära arbetsförhållanden” inte får finnas, har 43 miljoner människor, de flesta kvinnor, prekära deltidsanställningar.

För Europas arbetare och folk finns det inget annat alternativ än att bekämpa EU.

Finns det en nationell fråga i förhållande till EU?

Ofta påstår man att EU har inskränkt Sveriges nationella självbestämmande eller att vi måste befria landet från EU och först därefter kan kämpa för socialismen.

Mot det säger vi tydligt: det finns ingen nationell fråga för Sverige i förhållande till EU. En sån analys skulle gömma klassförhållandena och framställa nationen som en enhet. Det vore en nationalistisk analys.

Den svenska nationen är sedan en massa år tillbaka – i vilket fall sedan kapitalisternas maktövertagande på 1860-talet – helt självständig. Det är en kapitalistisk och imperialistisk nation som deltar i utsugningen av fattiga folk och nationer över hela världen. När Sverige anslöt sig till EU var det möjligt *just på grund av* att kapitalisterna hade kunnat uppnå den nationella självbestämmanderätten. Det var möjligt för de svenska kapitalisterna att leda den svenska nationen in i EU.

Att vissa funktioner utövas i Bryssel och inte längre i Stockholm är inte det viktigaste, eftersom de svenska kapitalisterna – som ju har makten i Sverige – *ändå* vill att dessa funktioner utövas. Det är ingen inskränkning i självbestämmandet utan en taktik från kapitalisternas sida. Kapitalisternas och imperialisternas allianser inskränker inte vår

nationella självbestämmanderätt, utan förstärker kapitalisternas positioner gentemot andra imperialistiska centra, men även gentemot den egna nationens arbetare.

Frågan om EU förblir alltså en klassfråga, inte en nationell fråga. Därför ställer vi inte frågan om nationens självbestämmande, utan frågan om *arbetarklassens självbestämmande inom nationen*.

Det leder oss vidare: vi vill överta makten inom nationen. Vi vill ha en nation i arbetarnas händer. Det är inget annat än socialismen.

Det handlar alltså inte om nationens makt, utan om makten *i nationen*.

Vad är vårt alternativ?

Det är omöjligt att bekämpa EU utan ett socialistiskt perspektiv. När vi säger att vi är mot EU och förespråkar ett utträde ur EU, ser vi inte det som ett steg på vägen mot socialismen, utan kampen mot EU är en del av kampen mot kapitalismen och imperialismen. Den ena kampen kan man inte lösgöra från den andra.

Skulle vi säga att kampen mot EU är något som måste uppfyllas innan vi kan ta kampen mot kapitalismen skulle vi ljuga och vi skulle bygga illusioner.

EU är enbart ett uttryck för kapitalismen på sitt imperialistiska stadium. Det betyder att mekanismerna som skapat EU fortfarande existerar. Vårt mål i sig kan alltså inte vara EU, utan måste vara det kapitalistiska systemet. Om vi vore nöjda med att bara angripa EU skulle kapitalisterna helt enkelt hitta en annan form av organisation som motsvarar monopolgruppernas intressen.

Frågan står alltså inte mellan EU eller inte, utan mellan socialismen eller kapitalismen.

Det vi måste göra är att stärka arbetarnas makt. Den makten finns inte i parlamenten – även om vi kan utnyttja dem – och vi kan inte utöva den makten genom de kapitalistiska institutionerna. Då skulle vi legitimera utsugningen. Arbetarnas makt finns i deras egna organisation, i deras egen vardag och på deras arbetsplatser. Genom organisering och mobilisering lär sig arbetarna att utöva den här makten och de lär sig att det är ett kraftigt verktyg för att skapa folkmakten.

Där finns också demokratin. Genom sina egna organ kan folken och arbetarna utöva sin egen demokrati, i opposition till kapitalisternas makt. Genom deltagandet i den dagliga demokratiska processen säkras också en verklig demokrati – demokratin som bara kan byggas i opposition till EU och hela det kapitalistiska systemet.

För att göra det här är det nödvändigt att också lämna de nationalistiska illusionerna som många inom vänstern har.

Det handlar inte om nationen – det handlar om arbetarmakten!

Kommentar

Som framgår av ovanstående så är SKP kritiska mot de som ser kampen mot EU som en ”nationell fråga” i stället för som en klassfråga. Denna kritik har udden främst riktad mot KP som enligt SKP utvecklats mot en allt öppnare högerpopulism. Om detta se [Uttalande angående Sveriges Kommunistiska Parti och Kommunistiska Partiet](#) (från juli 2018).

Marxistarkivets red

De kommunistiska och arbetarpartierna i Europas uppmaning

De kommunistiska och arbetarpartierna i Europas uppmaning* inför valen till Europaparlamentet i maj 2019: för stärkandet av arbetarnas och folkens kamp, mot kapitalistisk exploatering och EU – för ett folkets och socialismens Europa!

Arbetare, små egenföretagare i städerna och på landet, kvinnor, ungdomar och pensionärer, Vi, de kommunistiska och arbetarpartier som skriver under den här deklARATIONEN riktar oss till er med anledning av valen till Europaparlamentet 2019.

EU fungerar som ett europeiskt imperialistiskt center och fortsätter vara ett redskap för det europeiska storkapitalet, med syfte att höja dess profiler och garantera dess dominans; det tjänar inte, och kan aldrig tjäna, det arbetande folket.

Förväntningarna på EU och att unionen ska kunna reformeras i en "folklig" riktning har visat sig vara förgäves. Hoppet om att unionens intresse kan skiftas till förmån för folket genom en så kallad "demokratisering" har ingen bas i verkligheten.

Europas arbetare och folkliga skikt kan med sin kamp idag förändra maktbalansen och skapa förutsättningarna för ett socialistiskt Europa som kan garantera rätten till arbete, sociala rättigheter, social säkerhet och inkomster – en framtid för det arbetande folket.

Våra partier försvarar arbetarklassens och folkens intressen och den arbetande ungdomens och kvinnors rättigheter.

Vi kämpar dagligen mot folkfientliga åtgärder som genomdrivs av de borgerliga regeringarna och EU, mot sänkta löner och pensioner, mot avskaffandet av arbetsrätten, de sociala rättigheterna och den sociala säkerheten, mot befästandet av fattigdom och arbetslöshet, mot kommersialiseringen av sjukvården och utbildningen, mot förstörelsen av naturen, mot avskaffandet av demokratiska rättigheter och friheter. Vi kräver åtgärder mot arbetslösheten. Vi kämpar mot hela EU, som manipulerar folket för kapitalisternas profit. Vi fördömer anti-kommunismen, repressionen och begränsningar av våra rättigheter.

Våra partier står för:

- Omfattande höjningar av löner och pensioner.
- Offentlig och gratis sjukvård och utbildning.
- Stöd för arbetarnas och de arbetslösas kamp för heltidsjobb som är stabila.
- Demokratiska rättigheter på arbetsplatserna, utvidgad arbets- och socialrätt och social säkerhet.
- Migrantarbetarnas rättigheter och kampen mot orsakerna som fått dem att lämna sina länder.
- Stöd till de små egenföretagarna och bönderna.
- Ett grundläggande skydd för miljön som idag offras för storkapitalets profit
- Vi fördömer de imperialistiska krigerna och interventionerna. Vi kämpar för fred, för

stängning av alla NATO-baser, mot NATO, mot "Partnerskap för fred", mot det militära samarbetet PESCO, en europeisk armé och allt deltagande i imperialistiska krig och interventioner.

- Vi kämpar mot den frontalattack mot arbetarna som genomförs både under de kapitalistiska kriserna och i den kapitalistiska expansionen.
- Vi ställer oss på de arbetande familjernas sida, när de upplever konsekvenserna av det kapitalistiska produktionssättet som kraftfullt försämrar situationen för arbetarklassen och de folkliga skikten.

Vi uppmanar arbetarklassen och folken:

- Att förstärka sin kamp mot den Europeiska Unionen, som är kapitalets union och som skadar folkens rätt.
- Att stärka motståndet mot kapitalets attack, mot de angrepp som kapitalets partier riktar mot folket.
- Att stärka sin kamp mot de problem som folket upplever i sin vardag.
- Att på bästa sätt stödja de kommunistiska och arbetarpartier som fördömer EU i valen till Europaparlamentet i maj 2019 för att på så sätt försvaga partierna som stödjer EU och dess politik, som förvarar kapitalets EU och den så kallade "demokratiseringen" av EU.

De här positionerna kommer att stärka folkens kamp i hela EU – arbetarna kommer kämpa utifrån bättre positioner.

EU tjänar inte folket. EU tjänar den kapitalistiska klassen, de stora monopolens intressen och ökar kapitalets koncentration och centralisation. EU förstärker sin roll som imperialistiskt ekonomiskt, politiskt och militärt block i motsättning till folkets och arbetarklassens intressen.

Folken har all anledning att motsätta sig den manipulation som EU, dess mekanismer, dess regeringar och de partier som stödjer den imperialistiska unionen organiserar.

De lovar att EU kan garantera oss rätten till arbete, samt våra arbets- och sociala rättigheter. De vill övertyga folken om att de kan garantera dem bättre levnadsvillkor. Det är en stor lögn.

Vi påminner om fakta: inom EU finns det 16.6 miljoner arbetslösa; deltidsanställningar ökar hela tiden, i siffror är 21% av arbetarna, eller 43 miljoner, anställda på deltid; de som lever på eller under fattigdomsgränsen är fler än 110 miljoner; ungdomens framtid är underminerad.

Arbetarklassens och folkens grundläggande rättigheter avskaffas. Massuppsägningar blir vanligare, rätten att strejka begränsas, pensionsåldern höjs och pensionerna sänks. Den privata socialförsäkringen förstärks.

De fattiga bönderna slås ut tack vare den gemensamma jordbrukspolitiken, egenföretagarna stryps av de stora monopolens konkurrens, ojämlikheten och diskrimineringen förstärks på bekostnad av kvinnorna. Immigranter jagas medan politiken som tvingar dem att överge sina hemländer förstärks.

Repressionen mot arbetarklassen och de folkliga kamperna förstärks och nya metoder utvecklas hela tiden.

Det politiska, ekonomiska och militära samarbetet med den israeliska staten, som mördar det palestinska folket, uppgraderas.

"Stabilitets- och tillväxtpakten", den "förstärkt ekonomiska styrningen", "Bankunionen" och andra folkfientliga verktyg som används har lagts till i EU:s verktygslåda. En ny dramatisk situation för folken utvecklas.

EU:s så kallade “globala strategi”, den “gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken” och PESCO utgör farliga verktyg för krig och interventioner, vilket tjänar imperialisternas intressen.

Motorn bakom att kapitalisterna enats i EU är de europeiska monopolens intressen; EU utvecklas kontinuerligt i en reaktionär riktning – mot folket.

Det är därmed uppenbart att varken EU, den Europeiska Centralbanken eller Europaparlamentet kan vändas till folkens fördel, såsom de europeiska partierna som stödjer EU:s strategi påstår.

Dessutom kan EU inte förvandlas till en “stark motståndare” till NATO och USA, som många av de som stödjer EU hävdar. EU har ett nära samarbete med NATO och USA mot folken, medan den mellan-imperialistiska konkurrensen manifesteras såväl inuti EU som med formeringar av grupper av länder och utträden som Brexit.

Rivaliteten med USA men även med Ryssland och Kina för kontroll över marknaderna intensifieras.

De kommunistiska och arbetarpartier som skriver under det här uttalandet:

- Betonar att kapitalets offensiv är enhetlig och innefattar alla EU:s medlemsländer, såväl som de andra länderna på den europeiska kontinenten. Det är därför viktigt att stärka de kommunistiska partiernas och folkens gemensamma kamp och att utveckla solidariteten med arbetarnas kamp i hela Europa och världen.
- Understryker att det finns en annan utvecklingsväg för folken. Möjligheten till ett annat Europa växer fram ur arbetarnas kamp; ett Europa för folkens välbefinnande, för socialt framsteg, för demokratiska rättigheter, för jämlikt samarbete länder emellan, för fred, för socialism.
- Tror på folkens rätt att själva välja utvecklingsväg, inklusive rätten att gå ur EU, NATO och varje annan imperialistisk organisation; på kampen för den socialistiska utvecklingsvägen.

Det här är det verkliga svaret på de organiserade ansträngningarna att vilseleda folken.

Europas folk har inget intresse av att följa kapitalets fanatiska stöd för en allians över Atlanten. På samma sätt har de inget intresse av att följa nationalistiska krafter som använder sig av åtgärder som protektionism och “euroskepticism” som redskap, men som tjänar andra klassintressen än folkets.

Folket har inget gemensamt med de nationalistiska, fascistiska och nazistiska partier som försöker utnyttja folkens lidande och problem för att stärka sin roll som spjutspets för monopolens diktatur.

Det enda verkliga arbetarsvaret på de här försöken att missleda folken är att stödja de kommunistiska och arbetarpartierna. Ett sånt svar utgör det rätta svaret på antikommunismen och på de reaktionära och ohistoriska försöken att likställa kommunism med fascism – det kapitalistiska systemets eget kött och blod.

Vi manar arbetarklassen och Europas folk att reagera positivt på den här uppmaningen från de kommunistiska och arbetarpartierna.

Varje parti organiserar arbetarnas kamp i sina egna länder. De kommunistiska och arbetarpartierna kämpar mot EU och de imperialistiska unionerna. Att stärka dem i varje politiskt slag bidrar till att utveckla folkens kamp.

Vi uppmanar folken att försvaga krafterna som stödjer EU och som skapar illusioner om att EU kan repareras.

- Nej till EU, monopolens, kapitalets och krigens union!
- Framåt för ett Europa byggt på folkens välbefinnande, på fred, social rättvisa och demokratiska rättigheter – på socialism!

Det Europeiska Kommunistiska Initiativet, som står bakom uttalandet, är ett samarbete mellan de revolutionära kommunistiska partierna i Europa. 30 partier ingår i Initiativet. Utöver Sveriges Kommunistiska Parti återfinns också partier som Greklands Kommunistiska Parti (KKE), Turkiets Kommunistiska Parti och det italienska Partito Comunista m.fl.

Kommunisternas valplattform i EU-valet

4/4 2019

Sveriges Kommunistiska Parti presenterar nu den valplattform som partiet tagit fram för valkampanjen till EU-parlamentet. Den är klar och tydlig: det finns inga möjligheter att reformera eller förändra EU, utan det enda som återstår är en kamp mot EU. Kampen kan dock inte föras enbart för ett utträde – den måste också föras för socialismen. EU måste krossas och läggas på historiens sophög tillsammans med hela det kapitalistiska systemet.

För att kunna göra det uppmanar vi det arbetande folket i Sverige att:

- Visa största möjliga stöd för Sveriges Kommunistiska Parti i valet till Europaparlamentet 2019
- Avslöja alla de som bygger illusioner kring vad som är möjligt att göra med EU och överge de partierna
- Organisera och mobilisera för ett socialistiskt alternativ till EU: för ett folkens Europa – inte storföretagens!

Den Europeiska Unionens historia är en historia som präglats av strävan att stärka de europeiska monopolens makt. Sedan 1952, då Kol- och stålunionen bildades, har unionen präglats av en anti-kommunistisk hållning och dess viktigaste syfte har varit att upprätta och upprätthålla ett hinder mot export av framför allt teknik, men även varor, till de socialistiska länderna.

I unionens olika utvecklingsetapper har samarbetet mellan Europas kapital förstärkts och fördjupats och varje gång har det lett till försämringar för folken i Europa.

Ett stort kliv togs när unionen expanderade österut efter kontrarevolutionens seger. En halv kontinent, som tidigare varit oexploaterad kunde man nu börja tjäna pengar på. Stora folkägda företag las ner och istället kom de västeuropeiska monopolerna. De östeuropeiska länderna delades på ett enkelt sätt upp mellan de stora västmakterna – även Sverige fick här sin del.

Framst tyska, franska och italienska banker, industriföretag, matvarukedjor och mediehus expanderade snabbt och kraftigt. Även svenska banker och svensk industri kunde expandera i framför allt de baltiska länderna. Det ledde – och leder fortfarande – till enorma vinster för monopolerna och enorma förluster för folken.

En av EU:s huvudfunktioner är att underlätta för de europeiska monopolerna att nå nya marknader och skaffa sig konkurrensfördelar gentemot andra. Unionen underlättar monopolens kapitalexport, öppnar upp nya marknader och deltar i uppdelningen av världen.

Det gör EU till ett imperialistiskt centrum och i takt med att kampen om världsmarknaden intensifieras den europeiska integrationen och nya steg tas för att kunna möta kraven från en allt hårdare internationell konkurrens.

För att lyckas är man också beredd att sända våra söner och döttrar i döden för nya marknadsandelar åt storföretagen. Därför utvecklas också gemensamma militära projekt, såsom PESCO (Permanent Structured Cooperation), som syftar till att fördjupa det militära samarbetet mellan EUs medlemsstater.

Förutom att leda de europeiska monopolens kamp mot andra imperialistiska centra, leder unionen också kampen mot arbetarna och folken inom EU.

Med minimilöner på runt €450 i de östeuropeiska länderna, men en prisnivå som snarare motsvarar ett västeuropeiskt land blir folkens fattigdom där allt mer påtaglig och allt större. Situationen tvingar miljoner människor att söka sin inkomst i ett annat land, med följden att de tvingas iväg från sin familj, sin kultur, sitt språk och sin hemtrakt för att cyniskt exploateras för att storföretagens profitmarginaler ska kunna höjas.

Roten till det onda stavas EU, som är konstruerat för storföretagens expansion och folkens utarmning.

Medan de årliga vinsterna för de tio största företagen baserade i EU-länder motsvarade mer än 40 miljoner arbetares årslöner gick mer än 16 miljoner människor inom EU utan arbete. Trots att EU:s så kallade "sociala pelare" slår fast att kvinnor och män ska ha lika lön för lika arbete, har kvinnor 16 procent mindre i lön än män och trots att samma pelare också slår fast att otrygga anställningar inte ska finnas, har 43 miljoner människor, varav de flesta är kvinnor, otrygga deltidsanställningar.

Med vackra ord målas verkligheten över och något annat visas upp. Det visar också EU:s politiska intresse: att skönmåla kapitalismen och framställa alla alternativ till dem som orimliga. Därför bedriver också EU en aktiv och aggressiv anti-kommunistisk propaganda, som syftar till att svartmåla de historiska bidrag som socialismen och de kommunistiska rörelsen gjort för att stärka det arbetande folkets makt.

Därför finns det inget annat alternativ för folken och arbetarna i Europa än att bekämpa EU – de som påstår att det går att förändra EU bygger illusioner och ljuger.

Var finns demokratin och makten?

Trots att det handlar om ett val till parlamentariska församlingar är demokratin som finns inom EU en illusion.

Europaparlamentet är en parodi på ordet parlament och det saknar reell makt. Besluten tas i andra forum och parlamentet saknar möjlighet att lägga fram egna lagförslag. Dessa läggs istället fram av Europakommissionen, som består av kommissionärer som nominerats av EU-ländernas regeringar.

Parlamentet är kraftigt kringskuret och erbjuder ingen möjlighet att utöva demokrati – den makt som finns i EU är samtidigt koncentrerad i händerna på de politiska representanterna för kapitalismen i varje enskilt land.

Den makten vill vi inte utöva, eftersom det är en makt som syftar till organiserandet och administrerandet av kapitalismen och imperialismen. Det är en makt som stöttar upp och hjälper hela det system som vi har föresatt oss att ersätta.

Arbetarnas makt finns någon annanstans. Den finns inte i parlamenten och kan inte utövas genom institutioner som har som mål att effektivisera och legitimera exploateringen av arbetarna. Arbetarnas makt finns i deras egna organisationer, i deras egna vardag och på deras

egna arbetsplatser. Genom organisering och mobilisering lär sig arbetarna att utöva den makten och att göra den till ett kraftigt verktyg för att en gång för alla etablera och säkra folkmakten.

Där finns också demokratin. Genom folkets och arbetarnas egna organ kan de själva utöva sin egen makt, i motsättning till de organ som finns till för kapitalets makt. Genom deras deltagande i den dagliga demokratiska processen säkras en demokrati värd namnet – den demokratin kan bara byggas i motsättning till EU och hela det system som EU är ett uttryck för: det kapitalistiska systemet.

Motståndets röst

Sveriges Kommunistiska Parti bygger sitt motstånd mot EU på socialistisk grund. I vetskapen om att den enda framtid som är möjlig är den som vilar på arbetarklassens axlar är vårt mål att organisera och mobilisera dem. Arbetarna bär framtiden i sina händer.

Vi var motståndare till att Sverige gick med i EU och vill att vi lämnar unionen. EU är ett uttryck för de gemensamma intressena hos ett givet antal länders kapital – därför räcker det inte att bara bekämpa EU. Att lyckas bekämpa EU men inte kapitalet, innebär att det kommer omgruppera sig och hitta andra vägar för att tillvarata sina intressen och vi kommer i så fall att stå handfallna inför den situationen. Vi måste ut ur EU, men det räcker inte.

Ett socialistiskt motstånd mot EU vet att den enda möjligheten att undvika att nya imperialistiska sammanslutningar och kampförbund mot arbetarna och folket uppstår är att göra upp med det system som skapar dem. Därför går vår kamp mot EU hand i hand med vår kamp mot kapitalismen. Den ena kampen kan aldrig separeras från den andra.

I Sverige finns det bara ett parti som representerar den här linjen: Sveriges Kommunistiska Parti. Vi ställer upp i valet i vetskap om att:

- EU är ett verktyg för de europeiska monopolerna och storföretagen
- EU aldrig kan reformeras och aldrig kan göras till en folkets union
- EU måste krossas och läggas på historiens sophög

Därför uppmanar vi det arbetande folket i Sverige att:

- Visa största möjliga stöd för Sveriges Kommunistiska Parti i valet till Europaparlamentet 2019
- Avslöja alla de som bygger illusioner kring vad som är möjligt att göra med EU och överge de partierna
- Organisera och mobilisera för ett socialistiskt alternativ till EU: för ett folkens Europa – inte storföretagens!